Lieta Nr.A42536207
A890-09/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009. gada 31. martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne-Radziņa,

piedaloties pieteicējam *M.B.* (*personas kods*) un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.B.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2007. gada 31. maija lēmuma Nr.1223 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007. gada 16. maijā Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.110779548, kurā konstatēts, ka transportlīdzeklis Audi ar */reģistrācijas numurs/*, Rīgā pie nama 13.janvāra ielā Nr.3, otrajā rindā novietojis transportlīdzekli pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 130. punkta prasības. Protokolā – paziņojumā secināts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta sestās daļas 1.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu un sodīts ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2] Izskatot *M.B.* (turpmāk arī – pieteicējs) sūdzību, Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) priekšnieka vietnieks ar 2007. gada 31. maija lēmumu Nr.1223 (turpmāk arī – Lēmums) nolēma atstāt spēkā 2007. gada 16. maijā Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākā inspektora sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.110779548 un piemēroto sodu Ls 20 apmērā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt šādu motīvu dēļ:

[3.1] Pieteicējs paskaidro, ka 2007. gada 16. maijā ap plkst.14.00 novietoja transportlīdzekli Rīgā pie nama 13.janvāra ielā Nr.3 blakus celtniecības vagoniņam, kas atradās uz braucamās daļas, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 128.punkta prasības par transportlīdzekļa apstāšanās un stāvēšanu ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, brauktuves malā. Tā kā pagaidu būvi, kas atradās uz brauktuves pieteicējs neuzskata par transportlīdzekli, tad pieteicējs automašīnu bija novietojis pēc iespējas tuvāk brauktuves malai. Līdz ar to pieteicējs neuzskata, ka automašīna atradās novietota otrajā rindā.

[3.2] Pieteicējs uzskata, ka nav ņemts vērā tas, ka būdai uz braucamās daļas nevajadzēja atrasties, jo varēja traucēt transportlīdzekļu kustību, kā arī nekādas papildus norādes, kas liecinātu, ka šajā situācijā būtu jāievēro kādi citi stāvēšanas un apstāšanās noteikumi nebija. Pie tam apstāklis, ka braucamā daļa aiz pieteicēja transportlīdzekļa beidzas, nekādā veidā nevarēja traucēt, apdraudēt vai kā savādāk ietekmēt transporta drošu pārvietošanos pa koplietošanas ceļiem.

[3.3] Pieteicējs papildus norāda, ka atsaukšanās uz Ceļu satiksmes noteikumu 130.punktu uzskata par neadekvātu, jo nekustamo īpašumu nevar uzskatīt par transportlīdzekli, no kā izriet, ka nekustamais īpašums uz braucamās daļas nevar veidot pirmo stāvēšanas un apstāšanās rindu.

[4] Tiesai iesniegtajā paskaidrojumā atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu šādu apsvērumu dēļ:

[4.1] Atbildētājs paskaidro, ka Ceļu satiksmes noteikumu 1.9.punkts nosaka, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela u.tml. teritorijas visā

platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi, ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekli).

Apsekojot pārkāpuma vietas rajonu noskaidrots, ka pārkāpuma vieta pie ēkas Rīgā, 13.janvāra ielā Nr.3 ir brauktuve, kas saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.9.punktu ietilpst ceļa kompleksā un tas plešas no ēkas 13.janvāra ielā Nr.3 fasādes līdz dzelzceļa uzbērumam pretējā pusē. Nekādas ceļa zīmes, kas liecinātu par stāvvietu pie nama Rīgā, 13.janvāra ielā 3, nav uzstādītas. Norādītajā vietā atrodas arī divas tramvaja sliežu klātnes.

[4.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, brauktuves malā. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 130.punkts nosaka, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Nekādas atkāpes no šiem noteikumiem nav paredzētas.

Ceļu satiksmes drošības direkcija 2004. gada 30. novembra vēstulē informēja atbildētāju, ka vieta pie nama 13.janvāra ielā Nr.3 ir uzskatāma par brauktuvi. Atbilstoši esošajai satiksmes organizācijai, transportlīdzekļi šajā ceļa posmā stāvēšanai jānovieto atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 128. un 130.punktu prasībām - ceļa labajā brauktuves malā vienā rindā paralēli brauktuves malai.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 130.punkts noteic, ka transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. Motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus atļauts novietot stāvēšanai divās rindās.

LAPK 149.^{10} panta sestās daļas 1.punkts paredz, ka par stāvēšanu otrajā rindā, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 20 latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona, pārkāpjot stāvēšanas noteikumus, transportlīdzekli bija novietojusi stāvēšanai otrajā rindā.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs transportlīdzekli bija novietojis stāvēšanai pie nama 13.janvāra ielā Nr.3, Rīgā, paralēli ielai blakus celtniecības vagoniņam, kas stāvēja pie nama un bija novietots paralēli brauktuvei.

Pieteicējs celtniecības vagoniņu (būdu) uzskata par celtni, kas ir saistīta ar ceļu un tāpēc uzskata, ka ir novietojis transportlīdzekli vienā rindā paralēli brauktuves malai tieši blakus celtniecības vagoniņam.

[10] Ceļu satiksmes noteikumi paredz, ka transportlīdzekļus stāvēšanai ir atļauts novietot vienā rindā paralēli brauktuves malai. Līdz ar to ir secināms, ka to novietošana blakus pirmajai rindai ir uzskatāma par transportlīdzekļu novietošanu otrajā rindā.

Tiesas ieskatā tas, ka paralēli brauktuves malai atradās novietots celtniecības vagoniņš (būda) jau pats par sevi ir šķērslis tam, lai novietotu transportlīdzekli tam blakus. Proti, tieši celtniecības

vagoniņš (būda) bija novietota brauktuves malā pirmajā rindā. Tādejādi pieteicējs, novietojot transportlīdzekli blakus celtniecības vagoniņam (būdai), bija novietojis to otrajā rindā.

[11] Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka atbildētājs pareizi ir piemērojis materiālās tiesību normas un pamatoti konstatējis pieteicēja darbībās LAPK 149.[10] panta sestās daļas 1.punktā noteikto administratīvā pārkāpuma sastāvu.

[12] Prasības soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu noteikti LAPK ceturtajā nodaļā. LAPK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Par pārkāpumu, proti, stāvēšanu otrajā rindā, noteikts konkrēts naudas soda apmērs – 20 lati. Tādejādi secināms, ka norma paredz kompetentajai iestādei izdot obligāto administratīvo aktu – konstatējot situāciju, ka automašīna ir novietota stāvēšanai otrajā rindā, ceļu policijas darbiniekiem ir jāpieņem noteikta satura lēmums par attiecīgā transportlīdzekļa vadītāja sodīšanu, uzliekot piemērojamā normā noteikto naudas soda apmēru.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētājam, konstatējot pārkāpumu, bija jāizdod obligāts administratīvs akts, atzīstams, ka tam nebija jāizdara lietderības apsvērumi un jāizvērtē personas atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi.

[13] Saskaņā ar LAPK 21.panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz desmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Līdz ar to pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, jo par pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu normas sankcijā noteiktais naudas sods pārsniedz desmit latus.

[14] Ņemot vērā iepriekš secināto, atzīstams, ka pieteicējam pamatoti piemērots LAPK 149.[10] panta sestās daļas 1.punktā paredzētais administratīvais sods un Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251. pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *M.B.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2007. gada 31. maija lēmuma Nr.1223 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2007. gada 31. maija lēmumu Nr.1223.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009. gada 31. martā.

Tiesnese K.Kalvāne-Radziņa